

Breus

FESTA DE LA MARE DE DEU DELS DOLORS

El dijous dia 15 celebrarem la festa de la Titular de la nostra Parroquia, la Mare de Déu dels Dolors. Presidí l'Eucaristia i predicà Mn. Josep Ramon Ortega Fons i cantà el cor parroquial. Complètem amb la presència de l'agrupació folklórica "Sa Torre".

CALENDARI DELS CURSETS PREMATRIMONIALS CURS 2005-2006

Aquest és el calendari previst per als cursos prematrimonials des de l'octubre del 2005 al juny del 2006:

OCTUBRE: dies 3-4-5.
NOVEMBRE: dies 20-21-22.
DECEMBER: dies 8-9-10.

Tots els cursos se celebren en dilluns dimarts i dimecres de les 21'00 h. a les 22'30 h. en el local parroquial de Can Vallspar. Comé que les parelles que pensin participar-hi facin la inscripció amb antelació ja que això facilita molt l'organització.

Les inscripcions es poden fer a qualsevol de les tres parroquies.

ESTUDI DE LA BIBLIA

Des de fa anys un grup de persones de les parroquies i comuniatats cristianes de la nostra ciutat es reuneix periòdicament a la parroquia de Crist Rei per fer un estudi i reflexió sobre algun llibre de la Bíblia. El fan acompanyats del P. Jaume Reines, prior del Santuari de Lluc, que és una persona experta en temes bíblics.

Enguany el curs pot ser prou interessant perquè segons sembla, el tema de reflexió versarà sobre els salms. La primera trobada serà dilluns dia 10 d'octubre.

ATENCIÓ DESPATX PARROQUIAL

El despatx parroquial estarà obert de dilluns a divendres de 18'30h. a 19'30 h. Els dimecres i els divendres l'atendrà el rector, i altres dies Mn. Tomàs Riera.

4

CATEQUESI PER A LA CONFIRMACIÓ

Enguany les parroquies dels Dolors i de Sant Pau posen en marxa la catequesi de confirmació de primer curs (a la de Crist Rei continua la iniciada el curs passat). Les inscripcions es poden fer a qualsevol de les tres parroquies la darrera setmana de setembre i la primera d'octubre. L'inici del curs catequètic es donarà a conèixer oportunament.

S'ofereix també en un sol curs la possibilitat de què es puguin confirmar persones adultes a partir dels vint anys. Els interessats es poden dirigir a alguna de les parroquies de la nostra ciutat. (Forans d'oficina).

CATEQUESI DE PRIMERA COMUNIÓ

Les inscripcions per a la catequesi de Primera Comunió per aquest curs es realitzaran del 26 de setembre al 7 d'octubre de les 18'30h. a les 19'30h. en el despatx parroquial. Les sessions de catequesi començaran la setmana del 17 al 20 d'octubre segons aquest calendari:

Els dilluns i els dimecres a les 18'00 h pels de primer curs.

Els dimarts i els dijous a les 18'00 h. pels de segon curs.

OBRES A DIVERSOS TERRATS DE LA PARROQUIA

Recentment s'han detectat diverses esquerdes i bigues en mal estat a alguns terrats situats sobre la capella de Sant Lluís i adjacents. Els tècnics han recomanat una intervenció immediata per tal d'evitar més majors. Les obres consistiran en la substitució de les bigues deteriorades i diverses canals, la qual cosa permetrà drenar l'aigua de la pluja amb major facilitat i protegir les parets de la humitat. Una altra intervenció similar ja es va realitzar a altres capelles fa uns anys.

VITRALLS

Es continua treballant en el projecte d'instal·lació dels vitralls que encara manquen per obrir en el nostre temple. Tan aviat com es concreten els detalls de l'obertura de les vidrires de la nau central vos n'informarem.

Nou horari de misses

Com és costum a partir de mitjans de setembre es canviarà d'horari de misses a la nostra ciutat; concretament entrarà en vigor el proper dissabte dia 17 i quedarà amb aquesta distribució:

DIES LABORABLES

Els Dolors: 8'00 h. i 19'30 h.
Crist Rei: 8'00 h. i 19'30 h.
Sant Pau: 19'00 h.
Fartàntx: 19'30 h.

DISSABTES

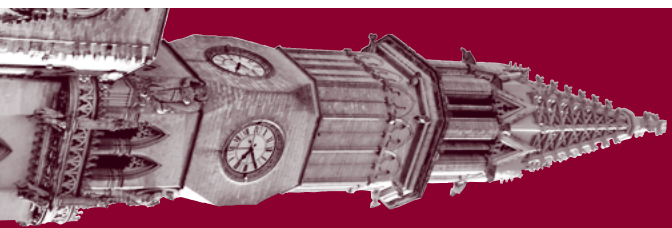
Horabaixa:
17'30 h.: Sant Josep
18'00 h.: Crist Rei,
18'30 h.: Residència-Hospital
19'00 h.: Sant Pau,
Crist Rei, Fartàntx
19'30 h.: Dolors

DIUMENGES

Mati:
8'00 h.: Dolors
8'30 h.: Crist Rei
9'00 h.: Fartàntx (castellà),
Serrat (castellà),
9'30 h.: Hospital
Conraval de Manacor
10'00 h.: Son Negre,
Residència-Hospital
10'30 h.: Dolors (castellà)
11'30 h.: Crist Rei
12'00 h.: Dolors

Horabaixa:
17'00 h.: Benedictines,
18'00 h.: Crist Rei
19'00 h.: Sant Pau, Crist Rei
19'30 h.: Dolors
20'00 h.: Convent

Els Dolors

Equip redactor de "Full Parroquial": Guillem Febrer i Toni Gomila. Correcció del Full: Guillem Morey. Col·laboració: Albert Carvajal. No és permesa la còpia total o parcial d'aquest document sense autorització expressa. www.mallorcaweb.net/parrdolors

Full Parroquial de Nostra Senyora dels Dolors

Depòsit Legal: PM 1396 - 1998

Manacor, setembre 2005 • Núm. 73

Salutació del nou Rector

Molts de vosaltres, un cop acabades les vacances d'estiu, en retornar a les tasques de la vida quotidiana, vos hauréu trobat amb un nou rector a la nostra parroquia del Dolors.

Com bé sabeu, el que fins fa poc ha estat al front de la parroquia, Mn. Rafael Umbert Sureda, ha estat nomenat pel Sr. Bisbe Vicari General territorial i un servidor he vingut a ocupar el seu lloc (difícil tasca, per cert).

El passat dia 19 de juny en la celebració vespertina de l'Eucaristia em vaig presentar i posar al vostre servei cosa que he començat a fer de forma paulatina durant aquest estiu.

Sé que assumeixo una gran responsabilitat i voldria no decebre ningú. La impressió que tenc és que la nostra parroquia és com un tren en marxa, amb molts de vagons. I jo que som el darrer que he pujat al tren, m'he hagut de posar al lloc del maquinista en el vagó locomotor per fer arribar el tren a la seva estació de destí. Tanta sort que tenc el mapa de l'evangeli per no perdre'm i molta gent experimentada que m'acompanya en el viatge.

A la ciutat de Manacor i en concret a la nostra Parroquia fa molt de temps que s'està anunciant Jesucrist; un servidor **només veinc a continuar aquesta labor** d'anunciar i fer present Jesús en un moment difícil, perquè la nostra societat viu molt d'espantats al seu missatge, i pots ser la necessa com mai. Em pregunto si tal vegada ens hem perdut per no saber oferir aquest missatge com un element engrasador, alliberador i que dona sentit a la vida.

M'agradaria en aquesta salutació, dirigida a tots i cadascun de vosaltres, recordar algunes de les coses que vaig dir a l'homilia el dia de la meua presentació, perquè les duc molt

pensades i pregades i em surten del cor: "Venc germanes i germans, a servir aquesta Parroquia de Nostra Senyora dels Dolors amb pau i amb alegria. La meua pau i la meua alegria, vos ho dic amb tota sinceritat, dominen avui qualsevol altre sentiment en el meu interior, precisament perquè arranquen d'allò que crec de cor, que és la meua fidelitat a Jesucrist. I això fa que no tenguí por i a més m'omple de confiança, perquè Jesús és la meua força, la meua roca i el motiu de la pau i el goig.

Amb aquests sentiments vull afrontar la nova responsabilitat que el Sr. Bisbe m'ha confiat.

Vos vull servir amb amor. Amor que significa comprensió, proximitat, que significa escoltar amb paciència, compartir amb vosaltres el temps i les meves forces i estar disponible per a tots, acompanyant-vos amb tot allò que cregueu que vos pugui ajudar.

Vos vull servir, a més, en la veritat: no vull ser ambigu. La veritat ens fa lliures. Per això voldria que la claredat fos una constant en el meu servei parroquial. Claredat en les converses particulars, en les homilies, en la proclamació de l'Evangeli; claredat en exposar la motivació de les orientacions que pugui donar.

Finalment **vos vull servir amb senzillesa**, virtut essencial en qualsevol servidor. Ho vull fer des del vostre mateix nivell, des de la vostra mateixa vida, des de les vostres pròpies circumstàncies; **amb naturalitat** i sense gestos espectaculars. Tant de bo poguéssim tenir el goig d'arribar a allò que es deia de les primeres comuniatats cristianes: "tenien un sol cor i una sola ànima".

Voldria, si m'ho permeteu, que la nostra relació anàs fins i tot més enllà de la coneixença estrictament parroquial i arribàs dins l'àmbit social, de carrer, de poble, de ciutat... Vos deman, idó, que em deixeu ésser un manacorí més; des de la meua estada ja fa anys en aquesta ciutat, sempre m'he sentit un poc

Segueix a la pàgina següent →

7

manacorí), per així poder compartir millor les vostres inquietuds i problemes i tota la vostra vida.

Vos convid també, a mirar el moment present i a encantar el futur amb esperança. Com a cristians necessitam situar-nos en el nostre món i en la nostra societat amb una actitud de serena confiança. Confiança que ha de néixer de la nostra fe en Jesucrist el Senyor, mort i ressuscitat. I en l'Església, animada i orientada pel dinamisme infinit de l'Esperit sempre, i també en el nostre temps de ràpides evolucions, de desfasaments i de tensions, d'obligada revisió, de recerca de noves solucions a problemes nous.

Serena confiança que possibilitarà, sens dubte, passes importants en el nostre caminar comunitari. Un camí que l'hem de recórrer entre tots amb plena harmonia i corresponsabilitat, per part dels pevereres, dels religiosos/es i dels laics, cadascú des del propi carisma i les seves possibilitats. "

Aprofit l'avinentesa del Full per agrair les mostres de solidaritat i afecte que he rebut de molts de vosaltres i l'ofertament sincer de col·laboració per tirar endavant les moltes activitats pastorals de la nostra paròquia; al cap i a la fi els rectors passen i la comunitat local i l'Església continuen.

Compt amb l'ajuda del nostre estimat i venerat Sant Crist; ell que ha concedit tantes gràcies a aquesta feligresia i a la ciutat de Manacor, que m'ajudi a mi i a tots vosaltres a viure tal com ell va fer i ensenyar: estimant i servint.

Que aquest nou curs que iniciam ens ajudi a viure amb entrega i il·l·lusió el camí de seguiment de Jesús que, com a cristians, ens pertoca fer.

Andreu Genovart Orell

L'essencial, conviccions, confiança...

Fa poc temps que un professor de religió d'una escola de l'Església em va convidar a parlar als alumnes de 2n d'ESO sobre l'Eucaristia. Em vaig trobar amb un grup de joves del món que vivim, del carrer. Tot i estar en una escola religiosa, estan enfora de l'Església. Plens de perjudicis i amb molt poca informació i coneixement real de l'experiència del Cristianisme. Aquesta és la realitat que viu el nostre jovent, i des d'aquesta realitat hem de partir a l'hora de parlar d'evangelització o de donar-los a conèixer Jesús.

Jo els vaig parlar un poc sobre la meua vivència de l'Eucaristia, i després els vaig brindar la possibilitat de fer un diàleg a partir de les preguntes que ells volguessin fer. Aprofitaren per questionar moltes de coses. Jo, per la meua part, no em vaig "tallar", com diuen ells, per respondre amb la mateixa autenticitat amb que ells em demanaven. He de dir que m'hi vaig trobar bé amb aquell grupet d'al·lots i al·lotes. Em feren moltes preguntes tòpiques i típiques, però certament algunes em feren pensar molt i reflexonar. Vos en comentare algunes:

De què serveix creure en Déu? És obligatori anar a missa? Jo només hi vaig quan me fa ganes... Jo no m'ho crec tot el que me diuen de Jesús...

La primera pregunta fa referència a la utilitat de la fe. Estam en l'època que només és vàlid i interessant allò que és útil. La fe és útil? Val la pena fer-se aquesta pregunta. Jo li vaig contestar que, depenent del que entenem per "útil", la resposta podia ser sí o no. És clar que la fe no m'omple el compte corrent, ni em dona privilegis a l'hora d'accedir a un lloc de feina; tampoc no m'allibera del sofriment... En aquest sentit no és útil... però, què és per a tu una cosa útil? -li vaig demanar al alumne.

Per a mi, -li vaig contestar- **només és útil allò que em fa feliç, que em dona plenitud**, i precisament la fe en Jesús m'oferix sentit a la vida, i això des del meu punt de vista és molt útil. Vos convid a què vos facu la pregunta: què és realment útil en la meua vida? I l'veureu que moltes coses que pensam que són útils, són simplement necessàries, però no essencials.

Per altra part, els joves fugen de tot el que siguin obligacions. Però no tan sols els joves d'avui. Jo crec que aquesta és una condició dels joves de totes les èpoques. La pregunta per l'obligatorietat de la missa és normal i no cal escandalitzar-se ni molt manco respondre amb

rotunditat que és clar que és obligatori, i que s'han creat... El que és important és que els ajudem a entendre que en la vida hi ha moltes coses que s'han de fer perquè toca fer-les; i tot això de si em fa ganes o no, és **superrelatiu**. A algú li fa ganes anar a fer feina cada dia? O estudiar? Si només haguessim de fer feina quan en tenim ganes, seria un desastre la nostra vida i el món. Si només haguess de fer escola quan em fa ganes, trobar-me amb els meus alumnes, estar-los arreglats. Si només digués missa quan em fa ganes potser molts de diumenges no diria la missa a les vuit i mitja del matí... Si els pares o les mares només haguessin d'educar els fills quan en tenen ganes, quan el fill els despertava perquè té febre, cap pare s'aixecaria. És urgent desmuntar un poquet aquesta tesi de fer les coses per ganes, perquè no és un camí que duu cap a la satisfacció, sinó cap a la insatisfacció permanent... **Fer les coses per ganes no duu enlloc i no fa feliç. Cal aprendre a fer les coses i prendre les decisions no respondent a les ganes sinó a les conviccions profundes. Fer les coses no perquè em donin gust, sinó perquè estic convençut que són importants. Aquest és el camí per fer-se persones.**

Finalment, la tercera pregunta també és fantàstica. Jo l'amplicaria a partir del que diu la gent del carrer: No tan sols no es creu allò que es diu de Jesús, sinó sobretot no es creu

altres pilars: enlloc de cercar el que és útil per viure, cal cercar el que és essencial. Enlloc d'actuar per gust, cal registrar-se per les conviccions i aprendre a confiar des de les preguntes i els dubtes i no escoltar només els perjudicis que ens ofereixen els mitjans de comunicació socials. **Des de la recerca de l'essencial, des de les conviccions i la confiança, podem ajudar a créixer persones feliçs.** Des dels pilars de la publicitat, diguen-ho clar, tan sols arribarem a ser persones tíetlla, fàcils de manipular, segons d'on bufi el vent.

Què podem fer com a Església per ajudar a descobrir als joves el camí de la seva felicitat?:

-En primer lloc, no passar massa pena de convèncer-los. Preocupar-nos, primer els adults (pares, mares, mestres, capellans, catequistes, educadors...) d' estar convençuts nosaltres. Sols així el nostre testimoni serà convincent i educarà en la convicció.

-Viure profundament la nostra amistat amb Jesús. No passar tanta pena de si no ens entenem. A Déu no hi ha qui l'entengui. L'únic que entenem els joves és allò que ens oprime de veres. El que no aguantem, i fan bé, són els sermons que no neixen de la vivència, sinó de la pura teologia o de frases fetes, apreses en un llibre... És la nostra vida que parla.

-I, sobretot, confiar en ells i estimar-los. Els joves són persones que pensen i es preocupen molt per la seva felicitat i cerquen més del que pareix, i ens observen més del que demostren... I també confiar en Déu: són seus i els estima.

Aquesta és l'esperança que ens mou a treballar des del Seminari menor en família, des del Seminari major, des de l'experiència de Cafarnaüm i d'altres projectes de Pastoral Vocacional. Des d'aquí, ajudar els joves a descobrir la pròpia vocació és una missió apassionant. I diria més: hi ha joves i al·lotes fantàstics que tenen una gran sensibilitat i ganes d'estimar i ser estimats. És clar, són fills del Déu de l'Amor.

Toni Vaddell Ferrer
Delegat de Pastoral Vocacional de la Diòcesi de Mallorca

